

Et quidem tunc primum incipiebamus novam moliri commodo loco habitationem, novam coloniam &c. Ecce subito nescio quo casu (casus certe fuit non consilium) injecti nostrum in littus Angli Virginenses, magno furore navem nostram invadunt, oībus [omnibus] prope defensoribus in terra occupatis. Pugnatum tamen est aliquandiu, sed necessario facta est non multo post deditio. In certamine duo e gallis occisi, quatuor vulnerati et insuper frater noster Gilbertus Duthet, vulneratus [4] ad mortem fuit. Is postridie inter manus meas religiose exspiravit.

Capta navi et rebus oībus [omnibus] direptis; multum nobis fuit, nobis inquam sacerdotibus et jesuitis, non occidi. Verum et hoc ipsum non occidi, si solum fuisset, omni nace [sc. nece] atrocius erat. Nam quid sane ageremus in locis omnino desertis et incultis rerum omnium nudi et egentes? Sylvatici quidem ad nos clam et de nocte ventitabant, infortunium nostrum complorabant, quæ poterant pollicebantur et magno certe animo et fideli. [5] Verum ea erat locorum rerumque conditio ut nusquam nisi mors, aut calamitosior morte miseria occurreret. Et eramus omnino triginta in his angustiis. Una res moliores reddebat Anglos, quod videlicet una e nostris scapha ipsis ne quicquam obversantibus evaserat; hanc quia foro [sc. fore] testem nostræ oppressionis non dubitabant, vitæ nostræ parcere cogebantur. Timebant enim talionem et regem nostrum. Ergo tandem (magnum scilicet beneficium) nobis triginta qui supereramus